

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА:
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА
ПРАКТИКИ

МАТЕРІАЛИ
ВОСЬМОЇ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

Одеса
Видавець Бондаренко М. О.
2019

УДК 334.716 (043.2)
Е 40

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції з незначною загальною правкою укладачів

Укладачі – науковці кафедри економіки підприємства та організації підприємницької діяльності Одеського національного економічного університету:

Янковий О. Г. – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України;

Семенова В. Г. – доктор економічних наук, професор;

Єгунов Ю. А. – кандидат економічних наук, доцент;

Дегтярьова О. О. – кандидат економічних наук, доцент;

Кошельок Г. В. – кандидат економічних наук, доцент;

Бабій О. М. – кандидат економічних наук, доцент;

Танасюк І. М. – кандидат економічних наук, доцент;

Літвінова В. О. – кандидат економічних наук, доцент.

Економіка підприємства: сучасні проблеми теорії та практики:

Е 40 Матеріали восьмої міжнар. наук.-практ. конф., 13-14 вересня 2019 р. – Одеса: Бондаренко М. О., 2019. – 294 с.

ISBN 978-617-7829-02-6

Для студентів економічних спеціальностей, викладачів, аспірантів і докторантів вищих навчальних закладів, підприємців і працівників управлінської діяльності підприємств та організації

УДК 334.716 (043.2)

ISBN 978-617-7829-02-6

© Одеський національний економічний університет, 2019

7. ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Дегтярєва О.О.	Інформаційна структура енергетичного контролю	235
Дубровська В.В., Шкляр В.І., Ганжа Д.Г.	Сонячні колектори для гарячого водопостачання	236
Дубровська В.В., Шкляр В.І., Гловацький Д.В.	Фотоелектрична система для енергозабезпечення школи	238
Шкляр В.І., Дубровська В.В., Лівіщенко А.А.	Техніко-економічний аналіз модернізації котельні школи	240
Шкляр В.І., Дубровська В.В., Фіцай М.М.	Визначення строку окупності встановлення турбіни «Каплан» на міні-ГЕС	242
Пудичева Г.О.	Енергозабезпечення як логістичний бізнес-процес підприємства	244
Прунцева Г.О.	Енергія як джерело розвитку суб'єкта господарювання у системі природно-економічних відносин	246
Ташев Ю.В.	Відновлювана енергетика: підходи до моделювання декарбонізації енергетичних систем	248

8. ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗОВНІШНЬОГО ОТОЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Яковлєв А.І.	Втрати від проведення операцій ООС на Донбасі	250
Карпінський Б.А.	Податкова культура підприємства як відображення державотворчого патріотизму нації	252
Melnychenko O.	Application of artificial intelligence in the control systems of economic activities	254
Grzybowska-Brzezińska M., Grzywińska-Rapca M.	Illegal manipulation techniques in advertising	256
Grzybowska-Brzezińska M., Kuberska D.	Instruments of marketing activities and consumer behavior in the organic food market	257
Hilmar Þór Hilmarsson	The climate crisis and the global investment regime	258
Павленчик Н.Ф.	Трудовий потенціал України	261
Дідух С.М.	Передумови виникнення концепції інклюзивного розвитку	263
Доброва Н.В.	Шляхи підвищення інвестиційної привабливості Одеської області	265
Долінський Л.Б.	Проблемні питання кредитно-інвестиційної діяльності банків в Україні	267
Житар М.О.	Підходи щодо визначення терміну «фінансова архітектура економіки»	269
Милашко О.Г.	Джерела та напрямки формування кінцевого споживання секторів економіки	271
Погорелова Т.В.	Оценка развития предпринимательства в аграрном секторе Украины	273

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ

У сучасному світі все більшого поширення у наукових і політичних колах набуває концепція інклюзивного розвитку. Тому актуальним науковим питанням є дослідження передумов та причин виникнення цієї концепції для більш глибокого розуміння її сутності та стратегічних цілей.

Статистика Світового банку свідчить про суттєве економічне зростання у другій половині ХХ ст. [1]: ВВП світу зріс у 31,9 разів у 2017 в порівнянні із 1969 р. (у поточних цінах в дол. США); ВВП на душу населення за паритетом купівельної спроможності збільшився у поточних цінах із 5493,42 дол. США у 1990 р. до 17968,88 дол. США у 2018 р.

Це позитивно вплинуло на рівень життя: населення світу зросло із 3,61 млрд. осіб у 1969 р. до 7,59 млрд. осіб у 2018 р. – в 2,1 рази. Очікувана тривалість життя при народженні зросла із 58 років у 1969 р. до 67,7 років у 2000 р. та 72,23 роки у 2017 р. [1].

Станом на кінець 2018 р. рівень надзвичайної бідності в світі був найнижчим за всю історію спостережень. У 1990 р. понад третина населення світу жили на менш, ніж 1,9 долара на день. За ці роки понад одному мільярду вдалося вирватися із злиднів, і близько половина країн світу знизили частку бідного населення до менш ніж 3 % [2].

Підвищився рівень доступу населення до освітніх ресурсів – загальний рівень освіченості людей є, напевно, найвищим за всю історію людства. Внаслідок розвитку медицини коефіцієнт смертності у віці до 5 років (на 1000 живо народжених дітей) зменшився із 93,20 у 1990 р. до 39,10 у 2017 р.

Однак з іншого боку, економічне зростання та підвищення рівня життя населення мають нерівномірний характер, що призводить до посилення нерівності у світі та виникнення структурних дисбалансів розвитку.

Близько 13 % населення світу живуть все ще без електрики – з них 87 % живуть у сільських районах. Понад 2,6 млрд. людей не мають доступу до каналізації та чистої питної води, 5,4 млрд. людей – до Інтернету, 2,5 млрд. чол. не мають рахунків у фінансових установах [3]. Невирішеною залишається системна проблема нерівності населення планети. Частка доходу найбідніших 20 % населення залишається практично незмінною – 5,3 % у 1980 р., 3,2 % у 2000 р. та 5,2 % у 2017 р. Хоча рівень бідності в світі знижується, однак вона сконцентрована в окремих регіонах світу – загальний борг країн із низьким і середнім доходом складає 607 млрд. доларів, що є найвищим показником за останні роки.

Глибокі диспропорції у розвитку являють собою загрозу у глобальному вимірі та є однією із причин збройних конфліктів, активних міграційних процесів та зростання кількості біженців.

У таких умовах виникла об'єктивна необхідність у новому підході до розвитку людства. Концепція інклюзивного сталого розвитку (inclusive sustainable growth) сформувалась як більш широка парадигма щодо зростання та розвитку, як протиположність підходу до економічного зростання як самоцілі людства. З іншого боку – це відображення споконвічного прагнення людства до суспільства, заснованого на справедливому розподілі ресурсів та рівному доступу до них та логічне продовження вчень фон Хайека, М. Вебера, В. Вернадського, концепцій сталого розвитку, зеленої економіки та інших.

Інклюзія (англ. inclusion – включення, залученість) – це збільшення ступеню участі усіх громадян соціуму у процесі економічного зростання і справедливий розподіл його результатів [4]. Інклюзивний розвиток – це зростання, яке дозволяє залучити більшу частину трудових ресурсів до ефективної економічної діяльності завдяки чому забезпечити більшій частині населення більш високий рівень життя [5, с. 152].

Перспективною науковою задачею є розробка теоретико-методологічних засад інклюзивного розвитку на макро-, мезо- та мікрорівні із залученням усіх суб'єктів економічної діяльності.

Література

1. World Development Indicators // The World Bank Group. URL: <https://databank.worldbank.org/source/world-development-indicators/Type/TABLE/preview/on#> (дата звернення: 29.07.2019).
2. Підсумки 2018 від Світового банку: бідність, біженці, борги // BBC. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-46699086> (дата звернення: 29.07.2019).
3. Федулова Л. І. Інклюзивні інновації в системі соціально-економічного розвитку. *Економіка: реалії часу*. Науковий журнал. 2016. № 3 (25). С. 56-65.
4. Базилюк А. В., Жулин О. В. Інклюзивне зростання як основа соціально-економічного розвитку. *Економіка та управління на транспорті*. 2015. Вип. 1. С. 19-29.
5. Прогнімак О. Д. Інклюзивний розвиток України: перешкоди vs перспективи. *Економічний вісник Донбасу*. № 1(51). 2018. С. 187-197.